

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سازمان انقلابی افغانستان

۰۱ می ۲۰۱۶

گرامی باد اول می، روز همبستگی کارگران سراسر جهان!



اعتراض حق طلبانه کارگران شیکاگو در تظاهرات گسترده اول می ۱۸۸۶ علیه سرمایه داری درست ۱۳۰ سال قبل از امروز لریزه بر اندام طبقه استثمارگر انداخت. سرمایه داری با وارخطائی و ترس از دادن کاخ های مرمرین که با استخوان و خون کارگران بنا شده بود، با توسل به قدرت نظامی سرمایه، کارگران را به رگبار بسته و جمع کثیری از آنان را به خاک و خون کشانید. این اقدام جنایتکارانه نه تنها خشم کارگران شیکاگو را به همراه داشت بلکه با اعتراضات گسترده کارگران و سایر زحمتکشان سراسر جهان نیز مواجه گردید. امروز اول می من حیث روز همبستگی کارگران از سوی کارگران و سایر زحمتکشان در سراسر جهان تجلیل و گرامیداشت می گردد.

با اشغال کشور ما توسط امپریالیزم جنایتکار امریکا و حاکمیت دولت پوشالی، طبقه کارگر مثل سایر زحمتکشان کشور ما بدترین دوران روزگار خود را می گذراند و زندگی نکبت بار و مصیبت بار کنونی این طبقه و سایر زحمتکشان خود گواه کینه توزی طبقاتی امپریالیزم علیه طبقه کارگر و سایر طبقات زحمتکش است. تجاوز، قتل، کشتار، اسارت، فقر، بیکاری، اعتیاد و شکاف عمیق طبقاتی، افغانستان اشغالی را به جهنمی برای کارگران، دهقانان و سایر زحمتکشان مبدل ساخته است.

امروز زحمتکشان افغانستان مخصوصاً کارگران، در بدترین دوران عمر شان به سر می برند. کارگران و زحمتکشان کشور ما در جنگ های ارتجاعی چهاردهه گذشته و به ویژه در یک و نیم دهه اشغال امپریالیزم جنایتگستر امریکا، قتل عام شدند، به اسارت رفتند و خون شان بی محابا ریخته شده و بر عفت و ناموس شان تجاوز صورت گرفت؛ این طبقات زحمتکش، نه تنها در بیکاری و فقر دست و پا می زنند، که مجبور اند با فروش دار و ندار شان با پذیرفتن خطرات راه های مرگبار قاچاق، برای فروش نیروی کار شان به کشورهای دیگر به اجبار فرار نمایند و بی هیچ مصنوعیتی نه تنها نیروی کارشان را ارزان بفروشند بلکه باید بدترین توهین ها را نیز متحمل شوند. فرار اجباری

نیروی کار به کشور های همسایه و اروپائی بعد از ۲۰۱۴ به شکل بی سابقه افزایش یافته و هر روز صدها جوان با تحمل سخت ترین شرایط برای زنده ماندن فرار را بر قرار ترجیح می دهند. این فرار زمانی به اوج خود رسید که منحوس ترین دولت پوشالی به هدایت مستقیم امپریالیزم امریکا زیر نام «حکومت وحدت ملی» ساخته شد که نوکران پوشالی (غنی و عبدالله) مثل "حامد کرزی"، کینه و عداوت شان را به توده ها نشان دادند و مزدورمنشی و غلامی شان را به امپریالیزم ثبت تاریخ کردند.

کارگران و سایر زحمتکشان کشور ما در حالی از این روز گرامیداشت به عمل می آورند که در حال حاضر بیشتر از چهل درصد نیروی کار کشور در بیکاری مطلق به سر می برد، فقر سایه شوم خود را بر بیشتر از ۹۵ درصد توده های زحمتکش و ستمدیده ما گسترانیده است؛ هر روز تعداد اندکی از فابریکه های موجود در ولایت های هرات، بلخ، قندهار، ننگرهار و کابل که عمدتاً از سوی بورژوازی ملی به فعالیت آغاز نموده اند در مقابل تولیدات خارجی و بورژوازی بزرگ ورشکست شده و این امر منجر به اخراج کارگران و افزایش کثله عظیم بیکاران کشور می گردد. دولت پوشالی از طریق باندهای مافیائی که ستون اساسی این دولت را می سازد، برای دست یافتن به سودهای افسانه ئی، و رهائی از خشم نهفته کارگران که در حال حاضر در بیکاری به سر می برند، به شکل سازمانیافته به پخش مواد مخدر دست می زند تا با معتاد ساختن کارگران و سایر زحمتکشان، آنان را به اجساد بی روح و بی احساس مبدل نمایند. همین اکنون بیشتر از سه میلیون افغان در سنین مختلف به این پدیده شوم مبتلا گردیده اند و هر روز بر تعداد آنان افزوده می شود.

تاریخ مبارزه طبقاتی به وضوح بیانگر اینست که کارگران، دهقانان و سایر زحمتکشان، تنها و تنها با مبارزه پیشرونده و انقلابی می توانند از ستم و تعدی طبقات استثمارگر و ارتجاعی رهائی یابند. در کشور ما که امپریالیزم امریکا - ناتو و دولت های ارتجاعی منطقه، با تجاوز و ستمگری و انتحار و انفجار، دشمنی شان را با طبقات زحمتکش اعلام نموده اند، یگانه راه برای نجات و رهائی زحمتکشان مبارزه ملی-دموکراتیک انقلابی است. زحمتکشان با بر افراشتن پرچم مبارزه انقلابی می توانند، کاخ جور و ستم را سرنگون ساخته و با رهائی شان از زیر یوغ امپریالیزم و طبقات مرتجع، جامعه ای عاری از ظلم و جنایت را بنا نهند.

سازمان انقلابی افغانستان که خود را جزئی از جنبش انقلابی پرولتری افغانستان و جهان می داند و با اراده و تعهد کامل به مارکسیزم، لنینیسم، اندیشه ماتوتسه دون در راه بی چیزترین طبقه مبارزه می کند، از روز اول می گرامیداشت به عمل آورده و به کارگران به خون خفته و دلاور شیکاگو، سایر نقاط جهان و مخصوصاً کارگران و زحمتکشان جانباخته افغانستان که در سال های گذشته با مباران جنایتکاران سوسیال امپریالیزم، امپریالیزم امریکا و متحدان ناتویی اش، مزدوران جنگسالار، طالبان جنایتکار و داعشی های وحشی جان باخته، درود می فرستد و بار دیگر درین روز بزرگ پیمان می بندد که جز به بیرون راندن اشغالگران و ایستادن در پیشاپیش جنبش زحمتکشان افغانستان برای ایجاد جامعه ای عاری از طبقه نیندیشیده و تا فتح قله های پیروزی از پا ننشیند.

مرگ بر امپریالیزم!

در راه سوسیالیسم، به پیش!

سازمان انقلابی افغانستان

اول می ۲۰۱۶